

=====

v e r e n i g i n g

O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Den Haag

Uitsl. voor verslagen en abonn.: DOVENETELWEG 57^a 2555 TD Den Haag tel. 684541

Secretariaat: KRAMVOGELLAAN 29 2566 CB Den Haag tel. 254273

=====

W E E K B L A D

nadruk verboden

26e jaargang nr.17

11 december 1981

=====

= S T E R A V O N D =

=====

Goeden avond, vrienden.

Het is weer steravond. Zoals u weet ben ik dan degene die U nog allerhande zou moeten zeggen. Nu heb ik niet veel meer te zeggen, want wij hebben het grootste gedeelte van de inleiding reeds te voren gegeven en deze is dan ook gepubliceerd.

Er zijn nog maar een paar punten waar ik nog even uw aandacht op wil vestigen:

In de eerste plaats; wanneer u hoest of kucht is dat niet zo erg. Maar wilt u als het u belijft proberen zo ontapannen mogelijk, maar zonder te veel geluid tijdens het werk van de celebrant als het ware de krachten te ondergaan?

De reden dat wij deze maal de inleiding naar een andere datum hebben verschoven ligt in het volgende:

Er is op dit moment een nieuwe stroming aan de hand in kosmische zin. Je zoudt kunnen zeggen dat de rechter der dingen, saturnus, zich gaat bewegen in het beeld van de tweeling.

Of, wanneer je het anders wilt zeggen: het is nu de tijd van het beproeven en wegen.

In een dergelijke tijd is het, ook voor ons, erg belangrijk dat het positieve in de mens de overhand krijgt. Wij menen dat het mogelijk is deze positiviteit te bevorderen. Ook daaraan zullen wij zeker een deel van deze bijeenkomst gaan wijden.

Wat wij verder aan invloeden zien is voor het jaar dat komt in ieder geval wel hoopgevend: het zal niet gemakkelijk worden, maar het zal ook geen grote strijd te zien geven.

Juist de vrede, waaraan wij de vorige maal onze sterbijeenkomst praktisch geheel hebben gewijd zal moeten worden opgevolgd door andere kwaliteiten en eigenschappen die in de mens wel degelijk berusten, zoals het gevoel van naastenliefde, het gevoel van verdraagzaamheid.

Onze weg wordt ook deze avond niet alleen bepaald door hetgeen er op aarde gebeurt.

In de sferen, tot in de zeer hoge geest, heeft men zich op dit moment reeds gericht op aarde en zal dit ook de komende tijd doen. Men zal proberen de vele ontvluchtingsmogelijkheden te vervangen door een begrip voor de werkelijke geestelijke krachten en energien die in toenemende mate in de wereld, maar ook in de sferen, ter beschikking komt.

Het is ongeveer 20 jaren geleden dat de eerste invloeden van Aquarius zich kenbaar begonnen te maken. Wanneer ik mij niet vergis was dit op 5 februari 1962.

Reeds toen hebben wij gewezen op de grote veranderingen die hieruit voortvloeien.

Nu zien wij, dat deze veranderingen wel degelijk verder gaan, maar dat ook de negatieve gevolgen van een niet zich kunnen aanpassen aan een nieuwe tijd steeds duidelijker kenbaar worden.

Het is noodzakelijk dat de mens hulp krijgt. Maar het is ook noodzakelijk dat de mens zelf iets doet hieraan. Juist daarom willen wij op deze aard proberen iets van die krachten te wekken die de mens kunnen helpen om in de komende tijd niet alleen zichzelf positiever en zekerder te bewegen, maar gelijktijdig om alle verwarringen in de wereld toch te brengen tot een redelijk pogen tot samengaan, een redelijke poging tot samenwerking, tot overeenkomst.

Dit heeft - dat zult u begrijpen - niets te maken met politiek. Het heeft maar betrekkelijk weinig te maken met economie. Deze uiterlijkheden zullen hun eigen weg wel verder gaan.

Maar de mens, de mens zelf die erfgenaam kan zijn van het hoogste licht, de mens die geestelijk in zich de hoogste kracht draagt om dit hogere licht ook uit te stralen, deze mens moet nu actief worden.

Deze mens moet zich bewust worden van de gaven die in hem berusten. Hij moet niet alleen maar verbaasd stilstaan wanneer er bepaalde occulte of paranormale verschijnselen optreden, hij moet dezen leren begrijpen als deel van zichzelf.

Hoe moet die andere wereld, die andere krazht gewoon leren versmelten met hetgeen hijzelf is.

Met dit doel dan zijn wij in de geest tesamen gekomen. Ik hoop dat ook u die in de stof hier aanwezig zijt met ons in juist deze geest met ons samen zult willen werken.

Het is noodzakelijk, dat ik daarbij toch weer enkele punten aanstip t.a.v. het gebeuren dat zich op het ogenblik hier rond ons opbouwt.

U hebt mogelijk reeds bemerkt dat de spanning in de zaal voor het begin een betrekkelijk milde was: Er zijn niet die hevige flitsen reeds geweest en die kleine zinderingen die u van andere avonden kent.

Wij hebben op dit ogenblik een z.g. cirkel of koepel opgebouwd. Het aantal entiteiten dat daarbij nu reeds betrokken is is bijna ongeloofwaardig hoog.

Belangrijk is verder dat deze schijn van passiviteit mede het gevolg is van de komst van enkele zeer hoge entiteiten die - althans op dit ogenblik - nog niet geïntegreerd zijn in het geheel.

Er moeten impulsen komen van een zodanig hoge en sterke kracht dat een normale entiteit dit eenvoudig niet op kan brengen.

Zeker, wij zullen ook aandacht besteden aan U. Wij zullen proberen ook u wat extra kracht te geven, evenals wij de dingen die nu hier voor mij liggen zullen instralen; de traditie wordt gehandhaafd.

En wij zullen ongetwijfeld ook uitstralen naar buiten toe. Maar wat? Dat zal ongetwijfeld worden bepaald door degene die op eeze avond - en ik mag zeggen als een grote uitzondering - onze celebrant heeft willen zijn.

Namen zijn hierbij niet belangrijk zoals u weet. Maar ik kan u verzekeren dat hij van het hoogste gouden licht komt.

Omdat de sfeer die, zoals u bemerkt, zich zo langzaam aan als een druk op u begint te leggen, verder moet worden uitgebouwd, komt zo dadelijk een collega van mij die zal proberen u nog iets beter te brengen in de stemming van algemene aanvaarding en openheid in de geest.

Want at je op aarde bent of in de geest bent is niet zo belangrijk. Belangrijk is dat je open durft staan, zoals je bent en met al wat je bent, voor de gehele kosmos om je heen.

Wij hebben daarbij op deze avond bepaalde voordelen: het is een avond waarop de natuur zelf dank zij arcane krachten, ons bijzonder sterk haar invloed leent en daarmee de mogelijkheid schept om nog veel verder dan normaal in te grijpen in het geheel van een stoffelijk gebeuren.

Men heeft zich dan ook voorgenomen niet alleen te beïnvloeden in de eigen omgeving, men heeft ook een aantal punten genomen waar - indien onze bijeenkomst voldoende slaagt - bepaalde ontladingen van kracht zullen worden heengezonden.

Het gaat hier om het wakker roepen van het betere, niet te zeggen het goede - in een groot aantal mensen die in deze tijden beslissingen gaan nemen die voor de komende jaren wel eens van beslissend belang zouden kunnen zijn.

Dezen bevinden zich op vele plaatsen in deze wereld en daar waar het positieve niet gewekt kan worden kan altans het negatieve meer worden afgesoehemd.

Daarnaast wordt geput uit, maar gelijktijdig ook gewerkt in, de gemeenschappelijke gedachtensfeer van de mensen.

Dit zijn dingen die u niet kunt controleren. U moet het maar aannemen zoals ik het zeg en desnoods moogt u aannemen - indien u dit wilt - dat in dit alles een groot deel suggestie verborgen is.

Maar het gaat niet om de vraag wat het procedé is. Het gaat om de vraag welke mogelijkheden wij kunnen scheppen.

Daar ik u reeds verteld hebt dat de geesten die normalerwijze het krachtveld reeds uitbouwen nu nog wachten op de reeds kenbaar wordende integratie van hogere entiteiten zal het u duidelijk zijn, dat u zelf betrekkelijk weinig op gerichte wijze bij kunt dragen aan dit geheel.

Dat wil niet zeggen dat u werkelijk passief moet zijn, het wil wel zeggen dat uw bewustzijn passief moet blijven: wanneer u met uw eigen gedachten probeert uw krachten te sturen ontrekt u dezen a.h.w. aan het geheel.

En het geheel met zijn toch wel op deze avond bijzonder hoge waarden is nu eenmaal belangrijker dan die enkele punten die u mogelijk nu redelijk denkt te kunnen vinden.

Het verloop van deze avond kan ook niet in een vaste tijdsduur worden overzien. Wij hebben daarin bepaalde moeilijkheden daar wij zelve het programma niet in de hand hebben.

Dit wordt bepaald, zeker door de tweede spreker zo dadelijk, maar vooral door de mogelijkheden van en de manifestatie van de celebrant, die in dit geval niet behoort tot de orde zelf, maar tot een hogere groepering die de orde als zijn meerdere wil erkennen.

Het houdt in dat zowel ikzelf als de ongetwijfeld belangrijker tweede spreker in een timing sterk afhankelijk zijn van hetgeen er rond hen gebeurt.

Wij kunnen geen uitgewogen en precies afgestemd betoog houden. Het enige wat wij kunnen doen is inspelen op het gebeuren dat er om ons heen is en gehoorzamen aan alle impulsen en signalen die ons bereiken.

Het houdt in dat wij nu, te voren, verontschuldiging moeten vragen wanneer in enkele gevallen mogelijk een wisseling van sprekers te

abrupt lijkt te geschieden of naar uw gevoel misschien te snel wordt overgegaan naar het werken van de celebrant zelf.

Het enige wat wij enigszins zeker weten is dat de wijze, waarop celbrant werkt behoort tot de z.g. mystieke magie. Deze kunst, die hij ook in zijn leven op aarde gekend en gebruikt heeft zal hij projecteren om daardoor deze verzameling van krachten volgens alle normen en regels juist en gericht uit te stralen.

De uiterlijkheden zullen in vele gevallen wat onbegrijpelijk, woorden deels misschien onverststaanbaar zijn. Ook daaraan zult u zich naar wij hopen niet te veel storen.

Wij zijn niet in staat - nogmaals - dit te controleren of hoe dan ook aan te passen aan datgene wat wenselijk zou zijn voor ons - laat staan dat wij het aan kunnen passen aan hetgeen wenselijk zou zijn voor u.

Dat de ritus op zichzelf daarmee terugvalt tot een periode waarin het tijdperk van de vissen eerst net was aangebroken zal voor u m.i. weinig betekenen. Want kosmische waarden en krachten blijven altijd dezelfde.

Evenwichten verschuiven. De mogelijkheden voor de mens en voor de geest kunnen zich wijzigen, maar de krachten zelf blijven één en onveranderlijk.

U zult ongetwijfeld ook uzelf afvragen of wij in deze gemeenschap ook bijzondere geleiders of beschermers hebben. Voor dit uur hebben wij twee beschermers die behoren tot een hogere kosmische orde. U kent hen waarschijnlijk onder de namen Michael en Gabriel.

Deze engelen namen omschrijven natuurlijk niet de werkelijkheid van hun wezen of hun functie. Zij zijn het, die op dit moment het net verder aan het ontsluiten zijn, zij zijn het ook die de storende invloeden zo die op zouden kunnen treden, proberen af te weren.

Daarnaast is de heer van de maan mede verbonden in dit netwerk. Deze heerser van de maan, door sommigen Arcan genoemd, maar ook bekend onder andere namen, is de kracht in in wezen in de natuur bepaalde ritmen probeert te regelen. Hij is het, die de geleidbaarheid voor bepaalde krachten en invloeden op aarde hierdoor deels kan beheersen.

Ook deze voegt, ofschoon op dit moment eerst zeer geleidelijk en langzaam, zijn invloed bij het geheel.

Spreekers van onze groep als b.v. Theodotus, die naar buiten toe voor u toch een van de belangrijkste is, hebben zich mede geschaard rond dit podium.

Zij vormen onder de omstandigheden volgens mij overigens eerder een soort erewacht dan een afsherming. En aan mij werd door hen de eer gegeven dit alles in te leiden en u iets te vertellen over alles wat zich afspeelt.

De golven van licht die op dit ogenblik ontstaan zijn, zijn dermate intens dat wij niet in staat zijn dezen allen afzonderlijk te noemen. Voor mij opvallend is op het ogenblik een bijzonder heldere blauwe glans en een steeds sterker wordende gulden gloed die zich a.h.w. vanuit de top van de koepel begint te verbreiden.

Kijk ik naar alle entiteiten die deelnemen aan dit werk zo zie ik, dat zij langzaam maar zeker van afzonderlijke eenheden aan het versmelten zijn tot een enkel onwrikbaar geheel.

Het is, of hun gedachten steeds verder uitgrijpen naar elkaar en zij in de toenemende harmonie op de duur een eenheid zullen gaan vormen waarvan de kracht niet alleen gericht zal zijn op het werk zelf, maar mede ten doel heeft u allen zover dit enigszins mogelijk is op te nemen binnen dit geheel.

Rest mij nog om enkele punten t.a.v. ons werk verder uiteen

te zetten. Met betrekking tot deze avond dan.

Wanneer je een altaar hebt, zo moet dit altaar in zijn symetrie beantwoorden aan bepaalde wetten. Het altaar zal verder gewijd moeten worden en ten laatste zal het altaar gebruikt moeten worden als een basis voor contact met hogere krachten.

Wat wij hier te samen op het ogenblik doen - u en ik - is in feite een proberen het altaar in zijn eerste vorm te stellen. Opdat het er is.

De tweede spreker zal proberen de dimensies daarvan zo juist en perfect te bepalen dat hierdoor de juiste verhouding is geschapen t.a.v. de werkende kracht, de mogelijkheden op aarde en het vermogen deze kracht uit te weepen en ook te ontvangen.

Een priester of gezalfde of profeet is iemand, die de kracht van het hogere in zich moet dragen. Dit kan een enorme belasting betekenen, anderszijds is het een vorm van kracht en soms zelfs van macht.

Wanneer wij vanavond deze bijzondere celebrant ontvangen, zo zult u - mogelijk met enige verbazing - ontdekken dat hij zich identificeert met de bron van alle kracht.

Hij heeft hiertoe het recht en de reden daarvoor. Het recht door hetgeen hij is en in de sferen nog meer geworden is. En de reden: Alleen een goddelijke kracht van voldoende intensiteit kan op deze wereld de verwarringen helpen verminderen en daarmee de periode waarin het werkelijke geestelijke licht vrijelijk over de wereld kan stromen ook werkelijk dichterbij brengen.

Allen die in de geest aanwezig zijn - hun aantal ligt reeds ver boven de 100.000 op het ogenblik - en met ons in de geest verbonden zijn vormen te samen niet alleen een klankbord of mogelijke afscherming.

Zij vormen een wil. Een wil die bepaald wordt door de aspecten van rechtvaardigheid, van liefde en verdraagzaamheid. Dat deze drie factoren samen kunnen treffen in één geheel is op zich reeds wonderlijk. Maar het is mogelijk.

Waar de rechter de liefde kent en verdraagt dat het andere bestaat, daar wordt rechtvaardigheid geboren.

Welaan, het wordt tijd dat op deze wereld rechtvaardigheid wordt geboren. Rechtvaardigheid in de harten der mensen. Maar dit kan niet bestaan zonder liefde, zonder begrip voor de ander. Dus: verdraagzaamheid.

Het geheel dat zich daarop richt en op dit ogenblik reeds een praktisch gesloten eenheid heeft gevormd en waarin zich bovendien de hoge krachten nu meer volledig gaan manifesteren, zal door zijn aanwezigheid, door zijn vermogen tot weerkaatsen van hetgeen de celebrant voor u hier in de stof duidelijk zal maken en gelijktijdig in de geest zal volbrengen, aan de wereld een enorme kracht geven.

Deze invloed wordt binnen 48 uren nog 7 malen herhaald: in een kring die nog groter is dan de uwe, in zes kringen die - soms aanmerkelijk - kleiner zijn dan deze bijeenkomst.

Wij hopen hierdoor een eenheid te scheppen die rond de aarde kan blijven zweven, zeker tot het nieuwe jaar zijn eerste trimester achter zich heeft.

Want dan is het mogelijk een beslissende slag te slaan in de richting van ware vrede en gelijktijdig de mensen die deel hebben aan dit werk of harmonisch zijn met deze uitstraling inzicht te geven, in zich iets van die veerkracht, iets van dat geluk, iets van die lichtende kracht die men in zich werkelijk van node heeft in dagen als deze.

Gezien dit alles ben ik er van overtuigd, dat u zult willen toehoren ook naar al wat de feitelijke inleider in verband hiermede te zeggen heeft.

Ik maak nu plaats voor hem en hoop, dat wij allen te samen -- ook ik blijf in deze eenheid aanwezig -- een avond zullen hebben vol van licht en kracht, een avond zoals er in deze eeuw in dit deel van Europa nog niet is geweest.

Ik geef het woord nu over.

--O-O-O-O-O-O-O-O-O--

So vrienden.

Daar bent u dan., voor één ogenblik hier gevangen in een vreemde sfeer. Een beetje onwerkelijk. Voor een ogenblik mogelijk ook wat minder bewust van al die spanningen en ellende in de wereld buiten U.

En ja, waarom zouden wij niet proberen om even, al is het maar voor een kort ogenblik, alleen te denken aan de dingen die goed zijn? Laat ons niet denken aan degenen, die onze hulp misschien nodig hebben.

Laat ons niet denken aan degenen die ons belagen. Laat ons over één ogenblik, één kort kwartier, proberen gewoon te zijn, te bestaan zonder meer, te leven in een wonderlijke wereld waarin de bomen reeds bloeien terwijl de sneeuw nog valt.

Leven in een wereld waarin de zon warmte geeft al lijkt de poolkoude nog toe te nemen. Leven in een wereld, waarin liefde geen uitdrukking meer van node heeft en zich openbaart alleen door de vreugde die je kent in de vreugde van anderen.

Laat ons één ogenblik ook vergeten, dat er fouten en deugden bestaan. Wanneer u gezondigd hebt zo staat u daarin zeker niet alleen. En wanneer u naar u meent deugden hebt moet u nog maar afwachten wat een ander daarvan denkt.

Dus vergeet die dingen maar even. Het gaat er niet om wie en wat u nu toevallig bent of niet bent. Heus niet. Het gaat er om dát u bent.

U bent een mens, nietwaar? U bent geboren uit licht, of u dit weet of niet. U bent deel van een kosmische aanvaarding en een kosmische liefde, ook wanneer u daaraan gemeenlijk voorbij gaat.

U leegt een leven dat zijn betekenis heeft, ook al kunt u dat vandaag mogelijk nog niet beseffen. U leeft in een werkelijkheid waarin geen winnen en geen verliezen bestaat -- behalve in de tijdelijke spelen die in een enkel leven, een enkele inkarnatie of sfeer door u tijdelijk worden doorgemaakt.

U bent, U bestaat. Wanneer alles een droom is, bent u nog steeds waar, want u bent de dromer.

Wanneer alles werkelijkheid is, blijft ook dit onbelangrijk -- behalve dit punt: dat u deel bent van die werkelijkheid, dat u uw vormen geeft in die werkelijkheid danwel in die droom.

Mensen hebben grenzen opgebouwd tussen de hemel en de aarde. Maar er zijn geen werkelijke grenzen.

De mens heeft vormen gegeven en indelingen aan alle werelden van de geest en er is geen enkele indeling, grens of vorm die zo in werkelijkheid bestaat.

Tussen het menszijn, het diepste duister en het hoogste licht dat onze bestemming is geen grens.

Daarom zou ik u willen vragen: vergeet even alle dingen buiten dit één! U bestaat, u bent. U bent deel van licht.

De werkelijke aanvaarding van al het zijnde is onvermijdelijk. Werkelijke liefde die voortkomt uit het scheppende zelve is deel van uw wezen en u kunt zich daaraan niet eens onttrekken.

De werkelijke kracht die uit het niet een gehele kosmos oproept is mede verankerd in U. Zij kan niet ongedaan worden gemaakt.

Schijnbaar machteloos. Ja. Schijnbaar vaak een zinloos leven. Ja. Maar in werkelijkheid uiting geven aan iets wat niet bepaald werd door een harde wet of een grote haat, maar werd voortgebracht uit een volledig aanvaarden, een volledige liefde.

Ja, wat werd voortgebracht uit een zichzelf spiegelen van de hoogste kracht die maar denkbaar is.

Wij zijn niet arm of machteloos wanneer wij grijpen naar de diepe werkelijkheid van ons wezen. Wij zijn niet verworpen, verlaten of verwaarloosd, want in ons leeft de aanvaarding en de kracht.

Wij zijn niet hulpeloos, want in ons werk te kracht. Wij kunnen deel zijn van het geheel van de kosmos.

Een zullen wij dáár gaan waar nu, vervangend in het hoogste licht, het bewustzijn zweeft van hen die uw wereld de boodschappen hebben gegeven van elk tijdperk, steeds weer de waarheid omtrent het goddelijke in een andere vorm en toch steeds weer dezelfde waarheid, aan de mensen hebben voorgelegd.

Voorwaar. Waar de boeda troont, waar Jezus Christus zetelt, waar alle groten en meesters te samen zijn is ook onze plaats. Niet uit verdienste, maar omdat wij zijn en deel zijn van dezelfde kracht die zij hebben geopenbaard.

Wanneer alle rumoer verstomd is, wanneer alle haat op de wereld zal verdwijnen, zouden wij nog niet kunnen benaderen de werkelijke aanvaarding die in een hogere wereld het enig mogelijk is.

Wij zijn. Wij zijn deel van licht. Wij zijn deel van een grotere werkelijkheid, ook al zijn wij beperkt in onszelf.

Laat ons dan niet treuren over onze beperkingen. Want die gaan voorbij. Laat ons trachten binnen de beperking van ons besepte wezen in werkelijkheid te vinden en iets daarvan te openbaren waaruit die goddelijke liefde, waaruit die aanvaarding werkelijk voortkomt.

Laat ons proberen iets van die kracht saam te vatten die zich rond ons opbouwt.

Laat ons voor één ogenblik met kinderlijke verbazing en eenvoud ondergaan wat ons gegeven wordt.

Want wij leven in een wereld waarin macht en kracht anders worden afgemeten dan in de werkelijkheid. Maar ik zeg u één ding: Er is hier, op dit ogenblik zelfs reeds, een kracht aanwezig die een atoombom maakt tot een kinderlijk speeltje:

Een kracht die zonnen kan doen exploderen of nieuwe zonnestelsels kan opbouwen.

Wij zijn rechtens deel van deze kracht. Wij behoren rechtens tot dit alles. Want wij zijn, wij bestaan. Wij zijn licht, deel van licht.

En wanneer wij de aanvaarding op kunnen brengen van dat licht, wanneer wij voor een ogenblik kunnen vergeten wie en wat wij zijn in eigen ogen en alleen in existentie kunnen aanvaarden dat er dit licht is, dat er werkelijkheid is, dat er kracht is, dan worden ook wij voor de eerste keer waar. Dan zijn wij voor de eerste keer werkelijk.

Wij - ik spreek nu namens allen die hier aanwezig zijn in de geest - houden van u. Niet om wat u toevallig bent of niet, wat u gedaan hebt of niet, maar omdat u deel bent van dat waarvan wij allen deel zijn.

Wij allen hier rond u, sommigen naar uw begrip hoger, anderen lager, wij zijn op dit ogenblik alleen nog maar één kracht. Die éne kracht zal ook één stem vinden zo dadelijk.

Daarom, mijn beste vrienden, mededelen van het al, delen van de kosmische mens zoals wij, weest rustig, ontspan u.

Laat het over U komen. Uw ziel zal antwoorden wanneer uw geest geen antwoord weet en uw lichaam niet kan reageren. Ook al kan het lichaam niet reageren, dan nog zal de geest antwoord geven of zal de ziel spreken.

In zekere zin is deze eenheid een gave. Een zeldzame gave. Een gave die maar zelden beseft wordt.

In deze gave delen wij, wij allen, wat wij zijn met u. Opdat u zich meer bewust zult zijn, opdat u sterker zult zijn, opdat het licht in u meer moge spreken.

Wij, u, zijn één geheel. Een symbool dat je misschien uit kunt drukken met eindeloze trappen, met een pyramide, met een cirkel, met een bol.

Maar dan deel je weer in in vormen. En het is ons in de geest en hopelijk ook u allen in de stof gegeven om vanavond voor één ogenblik vormloos één te worden met het licht.

Hoe kan ik u vertellen hoe groots dit is wanneer u het niet ervaart, wanneer u het niet leeft? Ach, ik kan het u in woorden niet geven.

En wanneer u het ervaart, het gevoelt zal een ieder het voor zich wel weer anders vertellen. Maar wat deert dat ons? De werkelijkheid leeft. Wij leven.

Wij leven in de werkelijkheid. De werkelijkheid leeft in ons. De eeuwigheid spreekt in ons al zijn wij gebonden aan de tijd. Zij werkt door ons al menen wij ook dat wij eindig zijn.

Voor één ogenblik willen wij de eeuwigheid in de tijd projecteren. Een vermetelheid die onzegbaar is. Maar wij hebbeneen kracht, een leider vol kracht, die onpeilbaar is.

Voor één ogenblik geen orde der verdraagzamen of witte broederschap, maar alleen nog de verwantschap van het hoogste licht.

Voor één ogenblik moeten wij proberen dit hoogste te aanvaarden, dit hoogste te zijn, dit hoogste te uiten, zelfs in de beperkte woorden en begrippen die menselijk zijn.

De celebrant is nabij. Ik moet zo dadelijk mijn werk overgeven. Het lichaam dat ik nu leen wordt voor een kort ogenblik tot het lichaam waarin hij zich kort waar maakt.

De klank waarmee ik tot u spreek, de waarheid die ik geprobeerd heb u te zeggen, zullen langzaam wegebben voor een andere stem. Een stem die ook alleen maar een flauwe echo kan zijn van de werkelijkheid waarvoor zij staat.

Wij allen in de geest en ook u in de stof staan voor een ogenblik aan de grens van het eindige. Geen grenzen, alleen nog maar de oneindige aan-aarding die wij mogelijk goddelijke liefde noemen of werkelijke vrede.

Waar de meester komt moet de knecht gaan. Maar wij allen blijven met u. Wij allen voelen ons één en verbonden met U zowel als met dit lichtende.

Omentwille van het medium en ook voor uzelve verzoek ik u wel nog even rustig te blijven nadat de celebrant heen is gegaan. Een kort ogenblik maar.

En nu verzoek ik u in de grootste stilte die u maar denken kunt, in de grootste ontspanning die u op kunt brengen u voor te bereiden op de komst van Hem die ons, sprekertjes van de orde, in het niet doet verzinken en die wij toch zo zeer vereren.

(de celebrant)

Dit is het uur dit is het ogenblik van werkelijkheid.

Hoort wel op mij, gij eeuwige bode ... gij strijder, opdat beveiligd zij al wat hier gebeurt en alleen de liefde toegang hebbe.....

amitab(?)

Ik, die hemel en aarde heb voortgebracht, ik die uw meester ben, ik roep u allen, krachten van licht: weest één.

Ik beveel u: stort uit uw krachten van licht. Vormt te samen de kracht, opdat het werk dat in mij ligt en in de Vader ligt gestalte krijgje.

Richt uw stralen.....

Het worde licht in het duister der harten.

Zendt de boden uit. Gaat kinderen van licht, gaat en brengt licht. Neemt licht en kracht. Gaat uit en brengt de liefde, de vrede die de mensen van node hebben.

En doe uw taak wel, opdat onze band bevestigd zij

Vader, ik ben één met U. Het is uw kracht, uw wezen....

(Abtah , koemei, salah)? (zo goed mogelijk fonetisch 1
weer gegeven.)

Moge de kracht uitgaan ook onder de mensen en het licht brengen en de vrede, opdat zij leren elkander lief te hebben, opdat zij vergeten te haten, opdat zij het oude teken en het nieuwe samen leren voegen tot werkelijkheid.

Dit zeg ik voortbrenger van alle dingen. Dit zeg ik, één met U. Laat de verandering beginnen.....

Gaat uit, dit is de tijd van de nieuwe taak. Gaat uit, dadelijk. Bevrijdt u en wordt licht.

Bevrijdt u en gaat uit. Want zowaar de Vader en ik één zijn zo waar zal mijn kracht met u zijn.

Dit is het uur.....

Vader gij die in mij zijt, gij die bevestigt wat ik ben, laat deze kracht ingaan tot hen die deel zijn van dit alles..... opdat de waarheid in u leve, de kracht in u groeie, de vrede gods in u tot sterkte worde van de eeuwige.... Zo zend ik U mijn kracht.

En bij de kracht die in mij woont wil ik, opdat er een teken zij, stellen: er zij genezing. Er zij nieuwe vreugde, er zij licht. En moge de kracht die dit waarmaakt volgens dat wat ik ben en volgens dat wat gij in mij zijt leven in het schijnbaar dode opdat de levenden niet vergeten.

Gezegend zij de wereld omdat zij voort kan brengen. Gezegend de sferen voor wat er waar kan worden. Gezegend gij met wien ik verbonden ben voor al wat gij mogelijk maakt.

Ik moet dit lichaam nu laten rusten. Maar ik verlaat het niet. Want mijn geest heeft u meer te zeggen, maar de mogelijkheden zijn te beperkt.

Ik zal u echter een teken laten geworden wanneer ik de band met dit lichaam verbreek. Maar voor één kort ogenblik: weest één met mij.....

Ik moet nu gaan. Maar mijn kracht en mijn vrede laat ik U. Het licht dat is zal u niet verlaten tenzij gij het verlaat.

Moge de eenheid met de vader in u leven tot gij de vreugde kent om het zijn (stem sterft weg).

—o—o—o—o—o—o—o—o—

NOOT:

Kort pauzes bij het spreken zijn weer gegeven met punten, aantal in overeenstemming met de duur er van.

Lange pauzes, waarin bepaalde gebaren gemaakt werden e.d. zijn weer gegeven door regels spatie. Ook hier; hoe meer wit, hoe langer de pauze tussen de gesproken woorden.

De in twee gevallen fonetisch weergegeven klanken stammen vermoedelijk uit het hebreuws of amrees. Zij werden zeer zacht en binensmonds gesproken. Bij herluistering (vele malen) zouden zij mogelijk kunnen zijn:

amitab : astjjâh = wereld der verschijnselen.

abtah : mogelijk rabbâ = groot of verheven

Koemei : mogelijk chumad of chumeid

salah ; mogelijk lettergreep uit rûm mâ'allâh= hoogste hoogte

1 Het is aan te nemen dat deze klanken deel uit maken van een spreuk of formule daar zij, zeer zacht gesproken, tussen niet te definiëren klanken in staan.

Uit de aard der zaak is de veronderstelling dat het hier gaat om hebreuws (oud) of amrees slechts een veronderstelling, gebaseerd op hetgeen aan klanken hoorbaar werd.

red.

Namens het bestuur van de Orde der Verdraagzamen wensen wij onze lezers en alle leden een zegenbrengende Kerst en een gelukkig Nieuwjaar.

red.

De eerstvolgende bijeenkomst vindt plaats op 4 januari 1982.

De eerstvolgende vrijdagavond vindt plaats op 8 januari 1982, zodat ons eerstvolgende nummer rond 15 januari a.s. zal verschijnen.

red.